

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΒΙΚΤΟΡ ΛΙΟΝΑ

ΔΙΠΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

Η ιστορία μου είναι ένα τραγικό μαρτύριο δίχως τέλος. "Αν δεν ήμουν δειλός, θα είχα τινάξει τα μυαλά μου στον άερα. Μά δεν έχω τη δύναμη. Και θασανίζομαι έτσι αδιάκουπα από έναν τρομακτικό εφιάλτη, από μια περιφρονητική ματιά που είναι διαρκώς καρφωμένη άπάνω μου, μέρα και νύχτα, με μια άδυσώπητη σκληρότητα.

Γνώρισα τον Τζίμμο Φόρστερ τυχαία, σ' ένα ύποπτο μπάρ, την εποχή που αλήτευα, άνεργος κι' απένταρος. 'Ο Τζίμμο με πήρε μαζί του, μου εξασφάλισε την τροφή και την κατοικία και μου έδινε αρκετά δολάρια. 'Εγώ πάλι έπρεπε να τον βοηθώ στις δουλειές του. Παληός λαθρέμπορος ο Τζίμμο, όταν καταργήθηκε ο νόμος της ποταπαγορεύσεως, μαζί με λίγους συντρόφους του, έφτιαξε μια συμμορία, ένα «γκάγκ» όπως το λέμε εδώ πέρα, κ' ειδικεύθηκε στις ληστείες των τραπεζών. 'Η συμμορία έλίστευε τα έξοχικά ύποκαταστήματα, μέρα - μεσημέρι κ' έπειτα γινόταν άφαντη σαν να την κατάπινε ή γη. Το κεφάλι του Τζίμμο Φόρστερ δεν άργησε να επικηρυχθή: 25 χιλιάδες δολάρια, θα έπαιρνε εκείνος που θα τον ξεπάστρευε!

Μια όλόκληρη περιουσία δηλαδή...

'Εγώ, στην αρχή, δεν ήθελα ν' άνακατευθώ σ' αυτές τις ληστείες. Κατόπιν όμως δέχτηκα να οδηγώ το αυτοκίνητο των ληστών σε κάθε τους κόλπο και να τους περιμένω, στο τιμόνι, να γυρίσουν με τα κλοπιμαία. 'Αμέσως τότε άνοιγα τη μηχανή και το άμαξι χανόταν σαν άστραπη στο βάθος του δρόμου.

'Ο Τζίμμο είχε ένα καταφύγιο στο Νιού Τζέρσεϋ, κοντά σ' ένα βάλτο, γεμάτο από άγριόπαπιες και κουνούπια. 'Ηταν μια μεγάλη ξύλινη βίλλα, όπου κρυβόμαστε ύστερα από κάθε ληστεία. 'Εκεί γινόταν κ' ή μοιρασιά. 'Εγώ όμως έπαιρνα τα λιγώτερα απ' όλους. Με την πρόφασι ότι δεν έκινδύνευα όσο οι άλλοι, ο Τζίμμο μου έδινε το τρίτο εκείνου που έπαιρνε κάθε γκάγκστερ. Αυτός, φυσικά, ξεχώριζε για τον έαυτό του τη μερίδα του λέοντος.

'Ο ύπασπιστής του Τζίμμο, ο Τόνυ Φουρόλι, ένας Σικελός, άγριος κι' άδυσώπητος, που έκτελούσε χρέη δημίου της συμμορίας, είχε μια άδελφή, τη Μαρία, που καθόταν στην άπόκρυφη βίλλα του Φόρστερ και μ'ας περιποιόταν κάθε φορά που κατεφύγαμε εκεί πέρα. 'Η Μαρία ήταν είκοσι χρόνων κ' είχε μια φλογερή ώμορφιά, που με ξετρελάινε. Προσπαθούσα λοιπόν να την κατακτήσω και, με την αλήθεια, μπορώ να σάς πω ότι δεν της ήμουν αδιάφορος.

Μια ήμερα, ύστερ' από μια ληστεία, χτυπήθηκα στον ώμο από μια σφαίρα. 'Η πληγή μου ωστόσο δεν ήταν σοβαρή κ' έτσι μπόρεσα να οδηγήσω το τουρπέντο ως τη βίλλα. 'Εκεί όμως άναγκάσθηκα να μείνω δυο όλόκληρες εβδομάδες για να γιατρέψω το τραύμα μου και, φυσικά, βρήκα πολλές φορές την ευκαιρία να δείξω στη Μαρία πώς τη λάτρευα. 'Επειτα, ή πληγή μου με είχε κάνει να συλλογισθώ καλύτερα την τύχη που με περίμενε... Πήρα λοιπόν την άπόφασι να παρατήσω τους γκάγκστερ και ν' αλλάξω ζωή.

'Εκείνο τον καιρό είχα μαζέψει χίλια δολάρια. 'Η Μαρία, δέχτηκε να με άκολουθήσει κ' έτσι μια μέρα φύγαμε από τη βίλλα με το αυτοκίνητο του Τζίμμο. 'Υστερα το έβαψα και το πούλησα σ' ένα παρυγγελιοδόχο. Μ' αυτά * * * λεφτά και με τις οικονομίες μου βρήκα ένα ώμορφο σπιτάκι. Κ' εκεί στήσαμε τη φωληά μας, ή Μαρία κ' εγώ, όταν παντρευτήκαμε...

'Ο κόρος ωστόσο δεν άργησε να διαλύση το τρελλό μεθύσι του έρωτός μας. Κι' άρχισα τότε να λυπάμαι που συνέδεσα την ύπαρξί μου με μια γυναίκα, που δεν την αγαπούσα πειά και που δεν μου ένεπνεε καμμιά έμπιστοσύνη. 'Εκείνες λοιπόν τις ήμέρες συλλογιζόμουν και κάτι άλλο: πόσο τυχερός θα ήταν εκείνος που θα παρέδιδε στην άστυνομία τον Τζίμμο Φόρστερ...

'Η γυναίκα μου ήταν κι' αυτή φιλοχρήματη σαν κ' έμένα. Δεν ύποκολεύθηκα λοιπόν να την πείσω να με βοηθήσει στα σχέ-

διά μου. Κ' έτσι έγραψε ένα γράμμα στον Τζίμμο ίκετευόντάς τον να έρθη να την έλευθερώση από τα νύχια του άπαγωγέως της, δηλαδή από έμένα! Αυτό το γράμμα της το ύπαγόρευσα φυσικά εγώ. Κατόπιν της εξήγησα ότι μόλις θα έφθανε ο Τζίμμο, θα εύρισκα μια κατάλληλη ευκαιρία για να όρμήσω μέσα στο σπίτι με τους άστυνομικούς. Κ' έτσι, θα παίρναμε τις 25 χιλιάδες δολάρια της επικηρύξεως και θα φεύγαμε άμέριμνοι πειά για τη Σικελία...

* * *

Μά το πραγματικό μου σχέδιο ήταν άλλο. Είχα αγοράσει ένα περίστροφο Κόλτ, του ίδιου διαμετρήματος μ' εκείνο που ο Τζίμμο Φόρστερ είχε. Μ' αυτό το περίστροφο λοιπόν και με το μπράουνινγκ μου στην τσέπη περίμενα κρυμμένος την άφιξι του γκάγκστερ. 'Ο Τζίμμο ήρθε τη νύχτα, εξέτασε προσεχτικά τριγύρω την έξοχή και χώθηκε γρήγορα μέσα στο σπίτι.

Σε λίγο, από το μέρος που παραμόνευα έξω, είδα το παράθυρο της τραπεζαρίας να φωτίζεται...

'Αθόρυβα, πλησίασα τότε κοντά στο παράθυρο, με το Κόλτ στο δεξι χέρι, το μπράουνινγκ στην τσέπη και κρατώντας στο άριστερο χέρι ένα ραβδί με το καπέλλο μου. 'Ο Τζίμμο καθόταν μπροστά στο τραπέζι και μιλούσε, ξεσπώντας κάθε τόσο σ' ένα σαρκαστικό γέλιο. 'Η Μαρία τον κερνούσε ούϊσκυ με ζαρωμένο μέτωπο κ' ένα μορφασμό άηδίας στο στόμα. Τί θεατρίνα!... Θα του μιλούσε για μένα...

Σημάδεψα λοιπόν μ' όλη την ήσυχία μου κ' έρριξα. 'Η Μαρία σωριάσθηκε άμέσως καταγής με δυο σφαίρες στο κεφάλι. Την ίδια στιγμή ο Τζίμμο τράθηξε το δικό του Κόλτ και πυροβόλησε από την τραπεζαρία.

Μια βροχή από σφαίρες έκανε κόσκικο το καπέλλο μου που το κρατούσα ψηλά, με το ραβδί, κάτω από το παράθυρο. Χωρίς τότε να δώσω τον καιρό στον Τζίμμο να βρή άλλο όπλο γεμάτο, έχλωσα το Κόλτ μέσα στην τσέπη μου, έβγαλα το μπράουνινγκ μου και πήδηξα μέσα στην τραπεζαρία. 'Ο Τζίμμο εξαφνιάστηκε που με είδε μπροστά του κι' όπως ήταν άοπλος δεν έφερε καμμιά αντίστασι. 'Εγώ, πήρα το Κόλτ του, το τύλιξα στο μαντήλι μου, για να μη σβύσουν τα δακτυλικά άποτυπώματα του γκάγκστερ κ' έπειτα πρόσταξα τον Τζίμμο να τραθήξει μπροστά. 'Ετσι σγήκαμε από το σπίτι και τραθήξαμε ως το γειτονικό χωριό. Καθώς περνούσαμε από

ένα βάλτο, έρριξα μέσα σ' αυτόν το Κόλτ μου... 'Επειτα, όταν φθάσαμε στο χωριό, παρέδωσα τον Τζίμμο στον άστυνόμο.

— Νά, αυτός είναι ο Τζίμμο Φόρστερ, ο περίφημος γκάγκστερ! του εξήγησα. 'Εδώ και λίγη ώρα μπήκε μέσα στο σπίτι μου για ν' άπαγάγη τη γυναίκα μου κ' έπειδή εκείνη του άντιστάθηκε, τη σκότωσε. 'Εγώ, έφθανα εκείνη τη στιγμή, κι' άκούγοντας τις πιστολιές, έτρεξα να δώ τί συνέβαινε. 'Ο Τζίμμο Φόρστερ όμως με ύποδέχθηκε άδειάζοντας άπάνω μου το Κόλτ του. Εύτυχως, δεν με πέτυχε καμμιά σφαίρα. Μόνο το καπέλλο μου έγινε κόσκικο. 'Ορίστε, μπορείτε να το δήτε...

Κι' άφησα το καπέλλο μου που είχε πέντε τρύπες από σφαίρες άπάνω στο γραφείο του άστυνόμου...

'Επειτα έπρόσθεσα:

—'Επισα μόνος μου, καθώς βλέπετε, τον Τζίμμο Φόρστερ, χωρίς να του ρίξω ούτε μια σφαίρα. Νά, κυττάξτε το μπράουνινγκ μου. Είνε γεμάτο! Αυτό δείχνει πώς δεν το μεταχειρίσθηκα. Και τώρα, ύποθέτω πώς έχω το δικαίωμα να πάρω τις 25 χιλιάδες δολάρια της επικηρύξεως του Τζίμμο Φόρστερ!...

* * *

'Η έφημερίδες χάλασαν τον κόσμο, μ' αυτήν την ιστορία. 'Επί μια όλόκληρη εβδομάδα μου έπαιρναν συνεντεύξεις, με φωτογράφιζαν και μ' έξυμνούσαν σαν ήρωα. Φυσικά δε ήμουν ο κυριώτερος μάρτυς της κατηγορίας στη δίκη του Τζίμμο Φόρστερ.

(Συνέχεια στη σελίδα 45)

Σημάδεψα μ' όλη μου την ήσυχία κ' έρριξα...

ΤΡΕΛΛΕΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΡΕΚΟΡ !..

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 23)

γιατί ἄλλοιῶς θὰ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ πληρώσῃ μιὰ κολοσσιαία χρηματικὴ ρήτρα, πολὺ πρὸς μεγάλη ἀπὸ τὰ λύτρα ποὺ τοῦ ζητοῦσαν οἱ... γκάγκστερς γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀρραβωνιαστικιάς του. Ἐλαβε λοιπὸν μέρος στὴν πυγμαχία καὶ ὅπως ἦταν ἐπόμενο, νικήθηκε στὸν τέταρτο γύρο ἀπὸ τὸν ἀντίπαλο του. Μπορεῖτε ὅμως νὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξί του, ὅταν κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ «ρίνγκ» βρέθηκε μπροστὰ στὴν ἀρραβωνιαστικιά του! Τί εἶχε συμβῆ λοιπὸν; Ἐπρόκειτο ἄρα γε γιὰ καμμιὰ φάρσα; Κάθε ἄλλο! Ἡ ἀρραβωνιαστικιά του ἀπλούστατα εἶχε κατορθώσει νὰ δραπετεύσῃ... Μὲ ἄλλα λόγια οἱ ἴδιοι οἱ σενιόχοι τοῦ Ἔρκινς, ὅταν ἐθεώρησαν ὅτι εἶχε ἔρθει ἡ κατάλληλη στιγμή, τὴν εἶχαν ἐγκαταλείψει μόνη ἀκριβῶς γιὰ νὰ δραπετεύσῃ!...

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο εἶχαν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν θὰ εἶχε συνέπειες κί' ὅτι τὸ κόλλο τους θὰ παρέμενε ἀνεξίτητο. Μὰ εἶχαν λογαριάσει χωρὶς τὸ πείσμα τοῦ Ἀγγλοῦ κρός. Ὁ ἄτυχος πυγμάχος κατάρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ, ὕστερ' ἀπὸ μακροχρόνιες ἔρευνες ἐκεῖνους ποὺ εἶχαν ἀπαγάγει τὴν ἀρραβωνιαστικιά του καὶ ν' ἀποκαλύψῃ ἔτσι ὅτι ὁ σκοπὸς τους δὲν ἦταν ἡ εἰσπραξις τῶν λύτρων, ἀλλὰ ἡ ἀποτυχία του στὸ ματς.

Ὁ Ἔρκινς λοιπὸν συνελήφθη καὶ τὸ ἀθλητικὸ αὐτὸ σκάνδαλο προξένησε κατάπληξι στὴν Ἀμερικὴ κί' ἀναστάτωσε τοὺς κύκλους τῶν φιλάθλων.

Ἔτσι ὁ Ἔρκινς ἔμεινε ὡς ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος τοῦ ἀπατεῶνος ἀθλητοῦ καὶ σήμερα ἀκόμη ὅταν οἱ δημοσιογράφοι θέλουν νὰ ποῦν γιὰ ἕνα ἀθλητὴ ὅτι δὲν εἶνε εὐθύς, τὸν λένε «Ἔρκινς»!

Σὲ τέτοιες τρέλλες καὶ σὲ τέτοια ἐγκλήματα ὁδηγεῖ ἡ παθολογικὴ μανία τοῦ ρεκόρ ποὺ βασιλεύει στὴν ἐποχὴ μας.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΙΑΝΤΙΕ

ΕΝΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 20)

— Κύριοι, ὅτι ἀκούσθηκε μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἐργαστήριον, θὰ μείνῃ κρυφὸ. Ἐγὼ κί' ὁ Πρίσλεϋ σὰς δίνουμε τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας. Μὰ πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι ἀναγκάσθηκα νὰ καταφύγω σ' αὐτὸ τὸ τέχνασμα γιὰ ν' ἀνακαλύψω τὸν δολοφόνον τοῦ φίλου μου Χάμιλτων. Καθὼς βλέπετε, ἡ διαίσθησί μου δὲν μὲ γέλεσε. Κάτι μοῦ ἔλεγε πὼς ἕνας ἀπὸ εσὰς τοὺς τεσσέρες ἦταν ὁ δολοφόνος. Καὶ τώρα θέλω νὰ σὰς καθουχάσω καὶ νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι ἡ κρυστάλλινος σφαῖρες ποὺ εσπασαν, δὲν εἶχαν μέσα Οὐρανίτη!...

Ὁ ραδιολόγος Σπένσερ τινάχθηκε ξαφνικὰ ὄρθιος καὶ ἐξέσπασε ἀπότομα σ' ἕνα σαρδόνειο γέλιο.

— Ναι!... φώναξε. Ἐγὼ σκότωσα τὸν Χάμιλτων... Καὶ τώρα δὲν ἔχω νὰ κάνω τίποτε ἄλλο παρὰ μονάχα αὐτό.

Κ' ἔδωσε μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ στὴν κρυστάλλινη φυλακὴ, ἔβασε στὴν ὅποιον εἶχε φοβῆσαι τὸ κουνέλι.

— Θὰ πεθάνουμε ὅλοι μας ἀπὸ τὸν Οὐρανίτη! ξαναφώναξε.

Ὁ Τζαίμς Ρώσσελ, χαμογελῶντας, ἔσπευσε ἀμέσως νὰ καθουχάσῃ τοὺς ἄλλους φίλους του.

— Κί' αὐτὸ ἦταν μιὰ παγίδα... τοὺς ἐξήγησε. Τὸ κουνέλι δὲν φόβησε ἀπὸ τὸν Οὐρανίτη, γιατί ἀπλούστατα δὲν ὑπῆρχε Οὐρανίτης μέσα στὴν κρυστάλλινη φυλακὴ του. Θέλετε νὰ μάθετε πὼς φόβησε; Τοῦ εἶχα κάνει μιὰ ἔνεσι μ' ἕνα δραστηκὸ δηλητήριο!...

Ὁ ραδιολόγος Σπένσερ, μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν, σωριάσθηκε λιπόθυμος στὸ πάτωμα. Ὅταν συνήλθε, εἶδε πὼς ἦταν κλειδωμένος μέσα στὸ κελλί μιᾶς φυλακῆς.

ΕΝΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ

ΔΙΠΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 22)

Οἱ ἔνορκοι μὲ ἐπίστεψαν. Κί' ὁ γκάγκστερ καταδικάσθηκε σὲ θάνατο.

— Κύριε, εἶπα τότε στὸν εἰσαγγελέα, θέλω νὰ παραστῶ στὴν ἐκτέλεσι τοῦ δολοφόνου τῆς γυναίκας μου... Ἐλπίζω ὅτι θὰ δώσετε αὐτὴν τὴν ἄδεια σ' ἕνα δυστυχισμένο σύζυγον ποὺ ἔχασε τόσο τραγικὰ τὴν σύντροφο τῆς ζωῆς του...

Μὰ, ὁμολογῶ τώρα ὅτι ὁ κυνισμὸς μου αὐτὸς δὲν εἶχε ὄριον. Καὶ τιμωρήθηκα σκληρὰ, ὅπως ἔπρεπε, νειρότερα ἀπὸ τὸν γκάγκστερ.

Ὁ Τζιμ Φόρστερ, ὅταν κάθησε πάνω στὴν ἠλεκτρικὴ κάρβελκα μοῦ ἔρριξε μιὰ περιφρονητικὴ ματιά, γεμάτη ἀπὸ ἀδυσώπητη σκληρότητα, ποὺ μὲ χτύπησε κατάστηθα ὡς μαχαίρι.

Κί' ἀπὸ τότε, ὁ ἐφιάλτης αὐτὸς μὲ βασανίζει διαρκῶς. Εἶμαι ἕνας προδότης! Ἐνας ἀνανδρὸς! Ἐνας δειλὸς! Δὲν ἔχω τὸ θάρρος ν' αὐτοκτονήσω καὶ μοῦ φαίνεται πὼς ἡ περιφρονητικὴ ματιά τοῦ Τζιμ Φόρστερ θὰ μὲ βασανίζει καὶ στὸν ἄλλον κόσμο!...

ΒΙΚΤΟΡ ΛΙΟΝΑ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ ΠΑΤΗΡ, ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 19)

τά νὰ τοὺς πληρώσῃ. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐνῶ ὑπέγραφε τὰ γραμματῖα, ἤξερε ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ τὰ πληρώσῃ γιατί συνήθιζε νὰ λείη στοὺς φίλους του:

— Τὰ γραμματῖα αὐτὰ στοιχίζουν 35 λεπτὰ σὲ χαρτόσημο, ἐνῶ τὰ ὑπογράφο. Ἀπὸ τὴν στιγμή, ὅμως, ποὺ θὰ τὰ ὑπογράψω, χάνουν καὶ αὐτὴν τὴν ἀξία τῶν 35 λεπτῶν.

Ὅπως οὐδέποτε, ὑπῆρχαν ὀρισμένα χρέη — μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ οἱ καθυστερούμενοι μισθοὶ τῶν ἠθοποιῶν, — τὰ ὁποῖα ἔπρεπε ἀπαραιτήτως νὰ πληρωθοῦν. Ὁ Δουμάς εἶχε θέβαια τὸ κουράγιον ν' ἀφήσῃ ἀνεξόφλητους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων προμηθευτῶν καὶ τοκογλύφων. Δὲν μπορούσε, ὅμως, δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπε ἡ συνείδησις νὰ χρωστᾷ χρήματα σὲ ἠθοποιούς, σὲ ἀνθρώπους δηλαδὴ τοῦ δικοῦ του κόσμου. Καὶ, στὴν περίπτωσι αὐτὴν, ἀπέδειξε γιὰ μιὰ ἀκόμη φοράν τὴν μεγαλοψυχία του. Ἀπεφάσισε νὰ πουλήσῃ τὴν βίλλα του στὸν Μαρλύ, μὲ ὅλη τὴν πλουσία ἐπιπλωσί της, γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ποσὸν ποὺ χρειάζότανε γιὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς ἠθοποιούς.

Ἡ βίλλα αὐτὴ τοῦ ἐστοίχισε διακόσιες περίπου χιλιάδες φράγκα! Ὁ Δουμάς κατάρθωσε νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὴν πώλησί της 32.000 φράγκα. Καὶ ὅμως ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος, ἐπειδὴ μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ μπόρεσε νὰ ἐξοφλήσῃ τοὺς πρώην συνεργάτας του.

Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἐκποίησι αὐτὴν, ὁ Δουμάς ἐκάλεσεν ἕνα φίλον του νὰ φᾶνε μαζί στοὺς φτωχικὸ διαμέρισμα ποὺ εἶχε πιάσει σὲ μιὰ παρισινὴ πολυκατοικία. Γιὰ ἐπιδόρπια προσέφερε στὸν καλεσμένο του δυὸ μικρὰ καὶ μαραμένα δαμάσκηνα.

— Μπορεῖς νὰ φᾶς τὸ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ — τοῦ εἶπε, χαμογελῶντας μελαγχολικὰ, — μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τρῶς κάτι πολὺτιμο...

— Δὲν καταλαβαίνω τί ἐννοεῖς...

— Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ δαμάσκηνα αὐτὰ στοιχίζει ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα...

— ;...
— Ναι, ναι, ἀγαπητέ μου! Ξέρω καλὰ τί σοῦ λέω... Τὰ δαμάσκηνα αὐτὰ εἶνε ὅ,τι μοῦ ἔμεινε ἀπὸ τὴν θεατρικὴ μου ἐπιχείρησι... Καὶ ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἐστοίχισε, ἀτομικῶς σὲ μένα, διακόσιες χιλιάδες φράγκα!...

Αὐτὸς ἦταν ὁ ἐπικηδεὶος τῆς οἰκτρᾶς ἀποτυχίας, ποὺ ἐγνώρισε ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς πατὴρ, ὡς θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας...

Η ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 33)

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή ὅμως ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ φάνηκε ὁ Στόνερ. Ἡ Ἐλεν ἔπεσε μὲ μιὰ ἔκφρασι τρελλῆς χαρᾶς στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸν παρέσυρε στὸν διάδρομον.

Ὁ Στόνερ ὅμως θιάσθηκε νὰ γυρίσῃ στοὺς δωματίον ἔβαλε αὐτὸ τὸ ἡμέρο φεῖδι στὸ κουτί του κ' ὕστερα ἐπέστρεψε κοντὰ στὴν Ἐλεν καὶ τῆς ἐξήγησε ὅτι αὐτὸ τὸ φεῖδι ἦταν δῶρο ἑνὸς φίλου του ἀπὸ τὴν Ἰνδία. Φαίνεται δὲ ὅτι εἶχε ἀνοίξει τὸ κουτί του καὶ ἔκανε ἀδιάφορον τὸν περίπατό του.

— Κρίμα μόνον ποὺ μοῦ χάλασε τὰ σχέδια! παραπονέθηκε ὁ Στόνερ. Θὰ σοῦ χάριζα μιὰ πρώτης τάξεως συγκίνησι μὲ μιὰ πλαστὴ αὐτοκτονία μου.

Μὰ ἡ Ἐλεν εἰχθῆκε μὲ δάκρυα στὴν ἀγκαλιά του, φωνάζοντας:

— Αὐτὸ τὸ φεῖδι, ποὺ μ' ἔκανε τόσο πολὺ νὰ τρομάξω μοῦ χάρισε τὴν εἰσαγι, συγκίνησι ποὺ ζητοῦσα. Τώρα ξύπνησα πειὰ κ' ἔγινε πάλι μιὰ πραγματικὴ γυναίκα ποὺ διψάει γιὰ αἰσθηματικὸ ἔρωτα. Μεσα σ' αὐτὲς τὶς λίγες στιγμὲς τῆς ἀγωνίας μου, κατάλαβα πὼς μικρὴ εἶνε ἡ ζωὴ μας. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὴ σκορπιζομε ἄδικα. Πρέπει νὰ τὴ χαροῦμε ὅσο μπορούμε πρὸς πολὺ.

Κ' ἔτσι ἡ Ἐλεν χήλτ ἔγινε κυρία Στόνερ κ' ἔπαψε νὰ πλήτη καὶ νὰ στενοχωριέται μὲ τὶς ἀπογοητεύσεις τῆς ζωῆς της.

ΧΑΡΟΛΔ ΝΤΡΑΒΙΓΚ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 31)

τέλος, ἔγινε πειὰ δένδρον ὀλόκληρον, μεγάλο, μὲ φύλλα καὶ κλώνους στραμμένους θλιβερὰ πρὸς τὴ γῆ!

Τότε ἐπὶ τέλος ἀποφάσισε νὰ μιλήσῃ ὁ γηραλέος πειὰ χωρικός το Φίστοφτ. Ἐγίναν ἀνασκαφές, στὴ ρίζα τῆς πένθιμης ἰτηᾶς. Ἀνακαλύφθηκε ὁ σκελετὸς τοῦ φτωχοῦ αὐτόχειρος. Μεταφέρθηκε στὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωριοῦ. Καὶ ἡ Ἰτέα, ἡ ὁποία ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τὰ σπλάγχνα σχεδὸν τοῦ πτώματος, θεωρήθηκε δένδρον ἱερό, φράχθηκε μὲ κάγκελλα καὶ μπορεῖ ἀκόμα νὰ τὴν δὴ κανέναν λίγο πρὸς ἔξω ἀπ' τὸ χωριό, ποὺ εἶνε πειὰ σήμερα μιὰ εὐπορη κί' ἀρκετὰ μεγάλῃ πολίχνη!